

for en moderne arbejdsmarkedspolitik af den nævnte art, der ved forskellige foranstaltninger, der formelt er begunstigelser af kvindelige eller mandlige arbejdstagere, søger at nedbryde den faktiske opdeling i kvinde- og mandsfag. Dersom det accepteres, at de af kommissionen foreslåede regler vedtages som direktiv, således at Danmark ikke ensidigt kan fortage ændringer, som vi senere måtte finde nødvendige, vil det være af særlig betydning at få fuld klarhed over spørgsmålet.

Nationalrådet vil endvidere henlede opmærksomheden på, at spørgsmålet om betydningen af ligebehandling med hensyn til social sikring (art. 5) klarlægges. Som bekendt er de sociale sikringsordninger i Danmark ikke i samme grad som i de andre medlemslande knyttet til et lønmodtagerforhold (England og Irland er dog i nogen grad undtaget). Det område, hvor der (efter de seneste års udvikling inden for dagpengeområdet) kan tænkes at opstå problemer, er særlig pensionsområdet, for de ved lov etablerede ordningers vedkommende folke- og invalidepensioner samt ATP, og for de privat etablerede ordningers vedkommende særlig pensionsordninger knyttet til den enkelte arbejdsplads og pensionsordninger etableret af faglige organisationer (bl. a. akademikerorganisationer), men for lønmodtagermedlemmernes vedkommende finansieret ved arbejdsgiverbidrag. Som problemer, der kan tænkes at opstå på dette område, kan nævnes de forskellige aldersgrænser inden for folkepensionsområdet, hustrutillæg til hustruer mellem 62 og 67 år og ATP-ordningens ægtefællepensionsregler. I de private pensionskasser findes der så vidt vides endnu fra gammel tid en del ordninger, hvor der f. eks. er forskellig alders-

grænse for mænd og kvinder. I de nævnte aktuarmæssigt organiserede pensionsordninger bør man formentlig være særlig opmærksom på problemerne omkring ægtefællepensionen. I en del pensionsordninger har de kvindelige medlemmer vedtaget, at de ønsker enkemandspension, men i andre kasser er det vist nok forekommet, at de kvindelige medlemmer har foretrukket, at den relevante del af deres pensionsbidrag i stedet anvendes til at forbedre pensioner til efterladte børn. Det bør klarlægges om og i bekræftende fald i hvilket omfang sådanne pensionsspørgsmål berøres af direktivet.

Dersom direktivforslaget ikke allerede er forelagt Justitsministeriets lovkontor bl. a. med henblik på de ovennævnte problemer skal Nationalrådet henstille, at en sådan forelæggelse finder sted, og rådet vil sætte megen pris på at blive gjort bekendt med lovkontorets udtalelse om de juridiske problemer, som forslaget frembyder. Rådet vil i denne forbindelse fremhæve, at der i de lande, hvor der i de senere år allerede er indført eller for tiden søges indført ligeretslovgivning, er sket en omfattende gennemgang af de juridiske problemer, jfr. således det oven for nævnte svenske promemoria. Problemerne har også været genstand for en omfattende debat hos berørte organisationer, institutioner m. v. samt i offentligheden.

Omend Nationalrådet påskønner de motiver, der har medført, at forslaget søges gennemført som hastesag, skal man dog fremhæve, at det er vigtigt, at bestemmelser af denne art – især hvis de skal gennemføres som direktiv og således kun vanskeligt vil kunne ændres – gøres til genstand for tilsvarende undersøgelser og debat her i landet.

P. R. V.
Karen Ytting
formand.